

NOTE DE STUDIU

Schita cărții

E S T E R A**J. Vernon McGee**

*Aceasta este una din cele două cărți ale Vechiului Testament care poartă numele unei femei. În timp ce **Rut** este povestea unei neevreice care s-a căsătorit cu un evreu, **Estera** este povestea unei evreice care s-a căsătorit cu un neevreu.*

Autorul: Necunoscut. Este posibil să fi fost Mardoheu? Vezi Estera 9:29.

Verset cheie: 4:14

“Căci dacă vei tăcea acum, ajutorul și izbăvirea vor veni din altă parte pentru Iudei, și tu și casa tatălui tău veți pieri. Și cine știe dacă nu pentru o vreme ca aceasta ai ajuns la împărăție?”

O POVESTE NEOBIȘNITĂ:

Numele lui Dumnezeu nu este menționat în această carte; nici un titlu divin, nici un pronume nu se referă la El. Numele împăratului păgân este menționat de 192 de ori. (Este adevărat că Numele lui Dumnezeu nu apare nici în *Cântarea cântărilor*, dar fiecare pronume – cu excepția, poate, a celui din 8:6 – se referă la El.) Cartea **Estera** este un fragment din istoria lui Israel pe calea aleasă de acest popor. Sub domnia lui Cir venise prilejul pentru popor să se întoarcă în țara sa, dar numai o mică rămășiță a ales să se întoarcă. Ezra și Neemia prezintă istoria celor care s-au întors. Estera prezintă istoria celor care nu s-au întors și au ales prosperitatea și luxul din Persia. Ei sunt în afara voii lui Dumnezeu, dar nu și în afara purtării Lui de grijă. Versetul 18 din Deuteronom 31 explică motivul pentru care Numele lui Dumnezeu nu apare în această carte. Fața Lui este ascunsă în timpul cuprins în cartea **Estera**. În această carte nu se face referire nici la rugăciune, nici la bizuirea pe Dumnezeu. **Estera** nu este citată deloc în Noul Testament; nu se face nici o referire la ea, nici măcar în treacăt. Totuși, evreii îi acordă o importanță deosebită. Este una din cele cinci cărți numite Megilloth (sulurile) și este pusă alături de Pentateuh în ordinea importanței.

MESAJUL CĂRȚII:

Cartea **Estera** ne învață despre providența lui Dumnezeu. Rădăcina cuvântului original este cea din care provine și cuvântul “provizie”. “Providență” înseamnă pur și simplu că Dumnezeu poartă de grijă.

Din punct de vedere *teologic*, providența este direcția pe care Dumnezeu o dă fiecărui lucru, cu viață sau fără viață, bun sau rău.

Din punct de vedere *practic*, providența este mâna lui Dumnezeu în mânușa istoriei – și mânușa nu se va mișca până nu se mișcă Dumnezeu. Dumnezeu este la cârma sau la volanul acestui univers. Providența înseamnă că Dumnezeu este în spatele scenei, conducând și dirijând totul. Este felul în care Dumnezeu îl conduce pe cel ce nu se lasă condus. Așa cum vom vedea din cartea **Estera**, întregul popor Israel ar fi fost nimicit, dacă nu ar fi intervenit providența lui Dumnezeu. Dumnezeu acționează din umbră și are grijă mereu de cei ce sunt ai Lui.

Antisemitism:

Această carte ne arată cum a ieșit Dumnezeu în întâmpinarea unei încercări satanice de distrugere a poporului Israel și cum a fost adusă pedeapsa asupra celor care au pus la cale o faptă atât de mârșavă. (Vezi Geneza 12:3).

Schita:

- I. Soția care a refuzat să se supună soțului ei – cap. 1
- II. Concursul de frumusețe pentru alegerea unei împărătese – cap. 2
- III. Haman și antisemitismul – cap. 3
- IV. Pentru o vreme ca aceasta – cap. 4
- V. Sceptrul harului și caracterul nobil al Esterei – cap. 5
- VI. Când împăratul nu poate dormi noaptea – cap. 6
- VII. Omul care a venit la cină și a sfârșit spânzurat – cap. 7
- VIII. Mesajul speranței dat de împărat – cap. 8
- IX. Instituirea sărbătorii Purim – cap. 9, 10

COMENTARIU:

Capitolul 1 - Soția care refuză să se supună soțului ei

- v. 1 “Ahașveroș” este un titlu, mai degrabă, care înseamnă “preaînalt tată”. Probabil că este vorba de Xerxes, cel menționat în Ezra 4:7. Data este aproximativ 486 î.Hr.
- v. 2-6 Înainte de campania dezastruoasă din Grecia, el a organizat un banchet la care a făcut mare paradă de avere și de putere pentru a impresiona nobilimea din împărăție, cu scopul de a obține sprijinul pentru campanie.
- v. 7-8 Nu era nimeni obligat să bea, dar băutura era din belșug.
- v. 9 Împărăteasa Vasti organizează un ospăț separat pentru femei.
- v. 10-11 Împăratul, aflat în mod evident sub influența alcoolului, i-a cerut împărătesei să apară în fața invitaților și să-și etaleze frumusețea. Acest lucru venea în contradicție cu obiceiul curții și ea a refuzat să se supună.
- v. 12 Refuzul ei face dovada faptului că ea avea un caracter nobil și puternic.
- v. 13-15 Acest refuz a dus la o stare de criză care nu putea fi ignorată. Dar pentru a se hotărî ce măsuri trebuie luate, a fost convocată o întâlnire de urgență a cabinetului.
- v. 16-20 Memucan, un soț ținut sub papuc, a sugerat că trebuie luate măsuri extreme. Împărăteasa trebuie înlăturată definitiv. Exemplul le-ar opri pe alte neveste să-și asume libertăți nepermise.
- v. 21-22 Sub influența emoțională a momentului, împăratul acceptă această sugestie și dă un decret prin care împărăteasa Vasti este înlăturată de la putere. Astfel este asigurat dreptul bărbaților de a stăpâni în propriile lor case.

Capitolul 2 – Concursul de frumusețe pentru alegerea împărătesei.

- v. 1 După campania dezastruoasă din Grecia, în care Xerxes a suferit o mare înfrângere, el se întoarce acasă deznădăjduit. La aceasta se mai adăuga și tristețea provocată de absența împărătesei Vasti și faptul că legea mezilor și a perșilor nu putea fi schimbată, nici măcar de împărat. Vasti nu mai putea fi împărăteasa lui.
 - v. 2 Supușii împăratului îi văd tristețea și îi sugerează organizarea unui concurs pentru alegerea unei noi împărătese.
 - v. 3-4 Anunțul despre concurs este răspândit în toată împărăția.
 - v. 5-6 Aici începe adevărata istorie a acestei cărți.
- Mardoheu, un bărbat din seminția lui Beniamin, este unul din evreii care nu se întorseseră la Ierusalim. El se stabilise în capitala Persiei, fără nici un gând de a mai veni înapoi. Numele lui înseamnă “om mic”. Evident, el este un om mic de înălțime, ceea ce face povestea și mai interesantă.
- v. 7 El a adoptat-o pe fiica unchiului său, pe Estera, și a crescut-o singur. Ea este o tânără foarte frumoasă.
 - v. 8 Mardoheu o înscrie pe Estera la concurs.
 - v. 9 Estera câștigă imediat bunăvoința lui Hegai, organizatorul concursului. Mâna lui Dumnezeu începe să se miște în acte providențiale față de un popor care nu mai privește la El.
 - v. 10 Estera nu-și descoperă naționalitatea.
 - v. 11 Îngrijorarea lui Mardoheu este evidentă pentru că el simte că nu poate să-I mai ceară ajutorul lui Dumnezeu.
 - v. 12 Tratamentul de înfrumusețare dura mult pe vremea aceea – și la fel și astăzi.

v. 13-18 Estera câștigă concursul. Când o vede împăratul, concursul se încheie. El îi pune coroana pe cap și o face împărăteasă.

v. 19-23 Imediat după aceea îl găsim pe Mardoheu stând la poartă, ceea ce înseamnă că îi fusese încredințată o slujbă politică și acum este judecător. El aude vorbindu-se despre un complot care urmărea uciderea împăratului și îi spune Esterei ce a aflat. Ea îl aduce la cunoștința împăratului. Fapta lui Mardoheu este consemnată, dar nu urmează nici o răsplată, nici o recunoaștere a meritului său.

Capitolul 3 – Haman și antisemitismul

v. 1 Haman este avansat la poziția care corespunde astăzi celei de prim-ministru. El este un agaghit (Saul ar fi trebuit să asculte de Dumnezeu și să-i nimicească pe agaghiți – vezi 1 Sam. 15:1-9).

v. 2 Datorită poziției lui Haman, porunca împăratului era ca toți să se plece înaintea lui și să-l venereze. Mardoheu refuză pentru că el fusese educat în Legea mozaică (Deut. 5:7-10). Poporul lui Dumnezeu îl venerează numai pe Dumnezeu (Dan. 3:8-12; 6:4-15). Deși umblă în neascultare, Mardoheu nu îl negase pe Dumnezeul său.

v. 5, 6 Haman se descoperă a fi un om mic la suflet. El ar fi trebuit să-l ignore pe Mardoheu. Dar ura lui nu cunoaște limite și el este hotărât să nimicească tot poporul iudeu, nu numai pe Mardoheu.

v. 8-11 Împăratul îi dă lui Haman permisiunea de a-i ucide pe toți iudeii într-o zi anume. Împăratul pune foarte mic preț pe viața umană și nu încearcă să afle detalii despre poporul pe care spune Haman că vrea să-l nimicească.

v. 12-18 Este emis un decret care este trimis în toată împărăția și prin care se acordă tuturor permisiunea de a-i ucide pe iudei în ziua a 13-a a lunii Adar (martie). Poporul este șocat de o astfel de decizie plină de cruzime.

Aceasta este una din numeroasele încercări ale lui Satan de a distruge poporul Israel și de a zădărnici scopul lui Dumnezeu în ce privește trimiterea lui Hristos în lume. Astfel de epurări antisemitice au avut loc de mai multe ori în istorie, totul începând în vremea faraonului Egiptului și continuând cu Irod, cu Hitler și, mai departe, în zilele noastre, în lumea arabă.

Capitolul 4 – Pentru o vreme ca aceasta.

v. 1, 2 Mardoheu plânge în sac și cenușă, dar nu se face nici o referire la rugăciune.

v. 3 Iudeii din întreaga împărăție plâng și jlesc, dar nu se face nici acum vreo referire la rugăciune.

v. 4 Împărăteasa Estera este stânjenită de purtarea lui Mardoheu și îi trimite un rând de haine. Avem aici o învățătură practică. Haina religiei nu înlătură faptul că omul este un păcătos vinovat înaintea lui Dumnezeu. Religia nu va schimba faptul că plata păcatului este moartea. Mardoheu refuză noile haine.

v. 5, 6 Estera știe acum că este vorba de o problemă serioasă și îl trimite pe Hatac să afle despre ce este vorba. Mardoheu îi trimite o copie a groznicului decret.

v. 9-11 Estera îi răspunde lui Mardoheu spunându-i că nu poate face nimic pentru că nu este chemată înaintea împăratului.

v. 12-14 Mardoheu îi trimite un semnal disperat de ajutor. Viața ei este în pericol pentru că și ea este evreică; rudele ei sunt în pericol și întregul popor, de fapt, este în pericol de moarte. Dacă ea refuză să accepte această provocare, salvarea poporului va veni din altă parte. Aceasta este o referire mascată la providența lui Dumnezeu. Mardoheu crede că Dumnezeu va interveni. El o îndeamnă pe Estera să treacă la acțiune, știind că mâna lui Dumnezeu este cea care a adus-o pe tron.

v. 15-17 Estera acceptă provocarea. Observați că ea nu face nici o referire la rugăciune, numai la post. Providența lui Dumnezeu devine evidentă și este descoperită încrederea în Cel nenumit.

Capitolul 5 – Sceptrul harului și caracterul nobil al Esterei.

v. 1 Oricine apărea înaintea împăratului, fără să ceară mai întâi permisiunea, era pedepsit cu moartea. Era salvat numai dacă împăratul întindea sceptrul său către persoana în cauză. Estera intră în prezența împăratului cu mare noblețe.

v. 2 Împăratul întinde sceptrul spre ea, ea se apropie și îl atinge. “Inima împăratului este ca un râu de apă în mâna Domnului, pe care îl îndreaptă încotro vrea” (Prov. 21:1).

v. 3 Împăratul își dă seama că a apărut o situație de criză care a adus-o pe împărăteasă în prezența lui. El o asigură că îi va satisface cererea, afirmând că îi va da până la jumătate din împărăție. Este ca și cum i-ar fi dat un cec semnat pe care ea putea scrie orice sumă ar fi dorit.

Dumnezeu face aceeași promisiune copiilor Săi. “Dumnezeul meu însă va împlini orice nevoie a voastră, potrivit bogăției Sale, în slavă, în Hristos Isus” (Filipeni 4:19).

v. 4, 5 Estera nu este gata încă să-și expună problema și îi invită pe împărat și pe Haman la un ospăț.

v. 6 Împăratul o asigură din nou că îi va da tot ce-i va cere.

v. 7, 8 Împărăteasa promite să-și dezvăluie cererea la un al doilea ospăț, în ziua următoare, dacă împăratul și Haman vor accepta invitația ei.

v. 9-14 Haman pleacă de la ospăț plin de bucurie și de mândrie, deși la vederea lui Mardoheu îi mai dispare bucuria. El ajunge acasă și începe să se laude. Dar mărturisește și faptul că prezența lui Mardoheu îl deranjează cumplit. Soția lui, Zereș, și prietenii săi îl sfătuiesc să înalțe o spânzurătoare de cincizeci de coți și să capete un ordin de la împărat pentru a-l spânzura pe Mardoheu. Haman este de acord.

Avem câteva lecții de învățat din acest capitol. Dumnezeu întinde și astăzi scepтрul harului către o lume pierdută. Toți vom sta într-o zi înaintea Regelui regilor. În acest capitol este ilustrat proverbul grecesc care spune: “Zei iau mai întâi mințile celor pe care vor să-i distrugă.”

Ura puternică a lui Haman este demonstrată de înălțimea spânzurătorii. Să ne amintim că Mardoheu era un om scund.

Capitolul 6 – Când împăratul nu poate dormi noaptea.

În acest capitol vom vedea în acțiune providența lui Dumnezeu.

v. 1 Faptul că împăratul nu putea dormi poate părea neînsemnat. Dar Dumnezeu folosește lucrurile neînsemnate. “Dumnezeu deschide uși mari prin balamale mici.”

Cu ani în urmă, în Egipt, Dumnezeu pusese alături inima unei femei și plânsetele unui nou-născut atunci când fiica faraonului l-a găsit pe Moise într-un coș, pe Nil. Prin această întâlnire a fost schimbat destinul unei națiuni.

Ascultarea cronicilor lipsite de interes ale împărăției putea adormi pe oricine. Se pare că acesta era somniferul împăratului.

v. 2 “Se întâmplă” ca slujitorii să citească despre fapta lui Mardoheu care salvase viața împăratului (2:21-23).

v. 3 Împăratul află că Mardoheu nu a fost recompensat sau răsplătit în nici un fel.

v. 4-6 La ora aceea târzie, Haman vine să obțină ordinul împărătesc prin care să-l spânzure pe Mardoheu. Înainte de a apuca el să spună pentru ce a venit, împăratul îi pune o întrebare: “Ce trebuie făcut pentru un om pe care vrea să-l cinstească împăratul?” Fără să suspecteze nimic, crezând că împăratul se referă la el, Haman face o sugestie îndrăzneată.

v. 7-9 Propunerea scoate la iveală adevărata dorință a lui Haman – el râvnește la tronul împăratului. Această onoare ar pregăti poporul pentru acceptarea lui de mai târziu.

v. 10-11 Haman este uluit și umilit când află că omul pe care vrea împăratul să-l cinstească este Mardoheu.

v. 12-14 De data aceasta, Haman se întoarce acasă și plânge, în loc să se laude. Soția și prietenii îl avertizează că este în mare pericol. În timp ce Haman deplânge întorsătura tristă pe care au luat-o evenimentele, slujitorii împăratului vin să-l ia la ospățul dat de împărăteasă.

Capitolul 7 – Omul care a venit la cină și a sfârșit la spânzurătoare.

v. 1, 2 Pentru a treia oară, împăratul o asigură pe împărăteasă că îi va da tot ce dorește. El o iubește și vrea să-i facă pe plac.

v. 3, 4 Estera dezvăluie acum complotul pus la cale pentru nimicirea sa și a poporului său.

v. 5 Împăratul cere să afle numele celui vinovat de acest complot.

v. 6 Ester îl numește pe Haman. Acesta este uluit. El nu știuse că Estera era evreică.

v. 7 Și împăratul este uimit și șocat, supărat de încrederea nefondată pe care o avusese în Haman. El se duce în grădina pentru a se gândi la întreaga situație.

v. 8 Haman încearcă să obțină iertarea de la împărăteasă și se agață de canapeaua joasă pe care stătea ea la masă. El este absolut îngrozit. Împăratul se întoarce și îl vede pe Haman în această poziție compromițătoare.

v. 9, 10 Împăratul poruncește ca Haman să fie spânzurat de spânzurătoare pe care o pregătise el pentru Mardoheu.

“Orice armă făurită împotriva ta va fi fără putere; și pe orice limbă care se va ridica la judecată împotriva ta, o vei osândi. Aceasta este moștenirea robilor Domnului, așa este mântuirea care vine de la Mine, zice Domnul.” [Isaia 54:17]

“Am văzut pe cel rău în toată puterea lui, dar când am trecut a doua oară, nu mai era acolo; l-am căutat, dar nu l-am mai putut găsi. Uită-te bine la cel fără prihană, și privește pe cel fără vicleșug; căci omul de pace are parte de moștenitori.” [Ps. 37:35, 36]

Capitolul 8 – Mesajul speranței pornit de la împărat.

Pentru că primul decret nu putea fi schimbat, este emis un alt decret care le permite iudeilor să se apere. Autoritățile, care mai întâi ceruseră execuția lor, acum îi apără. Astfel vine eliberarea și salvarea pentru un popor care altfel ar fi pierit.

Dumnezeu a dat un decret omenirii: “Sufletul păcătos va muri” (Ezechiel 18:20). “Plata păcatului este moartea” (Rom. 6:23). Deși acest decret nu a fost nici schimbat, nici anulat, omul nu va pieri pentru că Dumnezeu a mai dat un decret:

“Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” [Ioan 3:16]

Capitolele 9 și 10 – Instituirea sărbătorii Purim.

Ziua care ar fi trebuit să aducă nimicirea poporului Israel a devenit ziua marii lor izbăviri. Întunericul se face lumină; noaptea se preface în zi.

Această zi devine o nouă sărbătoare sfântă pentru popor și este denumită sărbătoarea Purim (9:20-32).

“Se aruncă sorțul în poala hainei, dar orice hotărâre vine de la Domnul.”

[Prov. 16:33]

Mulți credincioși cunosc numai providența distantă și neobișnuită a lui Dumnezeu. Ei nu învață să umble cu Dumnezeu într-o părtășie strânsă, în ascultare de Cuvântul Său.

Este interesant de remarcat faptul că istoricul grec Herodot afirmă că, după soția lui Ahașveroș (Xerxes) după campania lui în Grecia, era o împărăteasă rece și răzbunătoare. Pentru un observator din afară, așa părea să fie.